

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ไม้เคาะพศาศดาแล้วจะเคาะไพใคร

ก่อนจึงหัน

พระเท่าไร (๓๗ ครั้งผม) เมื่อวาน ๓๔ เหออ (เมื่อวานนี้ ๓๔ ครั้งผม) ๓๗
รถเข้ามาในวัดมาเอาของโกดังรถโรงพยาบาลไม่น้อยวันหนึ่งๆ โรงพยาบาลต่างๆ
มาเอาของในโกดัง จัดไว้เต็มเอี้ยดๆ โรงพยาบาลไหนมาให้หมดๆ ที่ให้พิเศษก็คือ
อุบล โคราช อุตรดิตถ์ นี่ให้เป็นพิเศษ พิเศษก็ให้เสมอกันหมดจำพวกพิเศษ นอกนั้น
ให้เสมอกันหมดธรรมดา เราจัดไว้ทุกแห่งทุกมุมสำหรับคนยากจนเขามาขอ แล้วก็อะไร
อีกหลายอย่าง

เมื่อวานนี้ก็ไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น ไปเทศน์ที่มหาวิทยาลัย เขานิมนต์ไปปรับ
ผ้าป่า เข้าไปโรงพยาบาลสัตว์แพทย์ ไปดูเอกซเรย์เครื่องหนึ่งมันจะใช้ไม่ได้แล้ว
เอกซเรย์หมา โรงพยาบาลสัตว์เราเข้าไปดูออกแซกซิกแซ็ก พอดีไปเห็นเอกซเรย์เครื่อง
หนึ่ง ถามว่ามันใช้ไม่ค่อยได้แล้ว ให้เลย ๕ ล้านบาทนั้น อย่างนั้นละ เขานิมนต์เราไปปรับ
ผ้าป่า ได้ผ้าป่ามา ๗-๘ แสน เราให้ไป ๕ ล้าน อย่างนั้นละ เขานิมนต์ไปไหนก็ไป แต่
ไปเพื่อให้เขาไม่ได้ไปเพื่อเอา ไปที่ไหนเหมือนกัน อย่างที่ไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น
โรงพยาบาลสัตว์ เราเคยเอาสัตว์ในวัดนี้ไปให้เขารักษา

เมื่อวานนี้ไปก็ได้โอกาสเข้าโรงพยาบาลสัตว์ ไปดูๆ ก็มีเครื่องหนึ่งที่สำคัญ
เอกซเรย์มันจะใช้ไม่ได้แล้วเวลานี้ ราคาเท่าไร ๕ ล้าน ให้เลยเมื่อวาน เราไปเอาของเขา
มา ๘ แสน เราฟาดไปให้เขาเสีย ๕ ล้านเมื่อวาน อย่างนั้นแล้ว ไปเอาไปให้มันไป
ด้วยกันนะเรา ไปที่ไหนที่เขาให้ก็เอา ไปที่ไหนบกพร่องให้ๆ เป็นอย่างนั้นละ อย่างเขา
นิมนต์ไปไหนนี้ไป เขาให้ก็เอา นี่ไปตรงไหนบกพร่องเอาให้ เราให้อย่างนั้นละ เมื่อวาน
นี้ก็ ๕ ล้าน เครื่องเอกซเรย์เครื่องเดียว ที่จำเป็นถาม ถ้าจำเป็นมากกว่านั้นจำเป็นต้อง
พิจารณาต่อไปอีกละ อย่างนั้นละเรียกว่าช่วยโลก ไปเขาให้เราอีกเอา แล้วที่ไหนจำเป็น
เราก็เข้าช่วยๆ อย่างนั้นละ

เราเตือนพี่น้องชาวพุทธเรา อย่าลืมเนื้อลืมตัวอย่าลืมศาสนาดวงค์เอกนะ ศาสดา
องค์เอกสามโลกธาตุนี้ยอมกราบพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีอะไรยิ่งกว่า
พระพุทธเจ้ากับธรรม อย่าพากันโลเลโลกเลกนิก ไปที่ไหนมองมันขวางตาๆ ตลอดเวลา
ทางนั้นยังไ้แก่สบายฝั่งผาย ผู้ทำนรักษารธรรมท่านดูไม่ได้นะ เลวไหมพวกชาวพุทธเรา
เวลานี้ มันกำลังเลวจิตใจมันต่ำมากทีเดียว ถือมูตรถือคูดเป็นของสูงเป็นเหมือนทองคำ
ทั้งแท่ง ถือทองคำทั้งแท่งคืออรรถคือธรรมเป็นมูตรเป็นคูดไปแล้วเหยียบย่ำไปมา

เพราะอำนาจของกิเลสจิตใจมันต่ำทราม แต่มันชอบสูงคือกิเลสนั้นละ กิเลสนี้ชอบสูงมาก ชอบยกยอปอขึ้นทุกอย่าง ธรรมท่านไม่ชอบละท่านเสมอ จึงเป็นสภาวะของโลกโลกตายใจได้

โลเลโลกเลกเหลือเกินชาวพุทธเราทุกวันนี้ กิเลสยิ่งหนาแน่นขึ้นมาๆ คนยิ่งเป็นตัวกองมูตรกองคูถให้มันเป็นของทันสมัยขึ้นไปทุกวันๆ ยิ่งร้อนขึ้นไปทุกวัน อย่าเข้าใจว่าโลกนี้เย็น โลกนี้ร้อน ถ้าไม่มีธรรมร้อนทั้งนั้น ใครอย่าอวดเก่งกว่าธรรมพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าได้เป็นศาสดาองค์เอกเพราะธรรม ไม่ได้เป็นเพราะกิเลสตัณหาส่วนๆ ถานๆ ให้พากันจำเอา มันเลอะเทอะไปหมด เราจะเห็นได้ชัดก็คือตอนเย็น ส่วนมากเราจะออกมาตอนนี้ ๔ โมงครึ่งไปหา ๕ โมงจะออกมาดูเหตุการณ์ต่างๆ เพราะตอนกลางวันมันจู้จี้จ้านๆ ไม่มีเวล่ำเวลาเลยวัดนี้เหมือนตลาด ตลาดคนตลาดส้วมตลาด ถาน

มาโลเลๆ มาด้วยความเพลิดเพลิน ความไม่ระมัดระวังรักษา ผู้ที่ท่านรักษาอยู่ท่านดูตลอด ดูกระทั่งดับคนหนุ่มจะว่าอะไร แต่ท่านเฉยท่านเหมือนไม่รู้ ทางนั้นก็สนุกเล่นตัว มาอ้าปากมานะ ด้วยความเชื่อซำความเพลิดเพลิน ถ้าวันไหนเราออกมาแล้วก็เหมาะ แต่เราไม่ค่อยออกมาละ ตอนนั้นนะตอนสงบเงียบที่จะรักษาภาวนาให้แน่นหนามันคงขึ้นไปไม่ไห้คนเข้ามาจู้จี้จ้าน เพื่อท่านจะได้รักษาศีลรักษาธรรมด้วยความสะดวกสบายสงบเย็นใจด้วยจิตตภาวนา เราออกมาตอน ๔ โมงครึ่งหรือ ๕ โมงออกมาดู ถ้าเราออกมาเอาละพอดีธรรมแท้สอน เข้าใจไหม องค์กรอื่นท่านไม่ค่อยสอนธรรมแท้ยิ่งแล้วท่านไม่สอนเลย มีแต่เราละออกหมด พวกส้วมพวกถานพวกทองคำทั้งแท่งออกมาพร้อมกันหมดเลย

มานี้จู้จี้จ้านๆ นะ นิสัยไม่เคยระมัดระวังรักษาตัว เคยแต่การปล่อยตัวๆ ไปที่ไหนก็ปล่อย เข้ามาในวัดเป็นสถานที่ที่ท่านรักษา ปล่อย ปล่อยเรื่อยๆ นะ ถ้าวันไหนไปเจอกับเราพอดีละ บางที่มีข้อตลกด้วยนะ ก็เราถึงจะว่ายังไงก็ตามจิตเราไม่มีอะไรกับโลก มีแต่ความเมตตาล้วนๆ ที่จะเป็นพิษเป็นภัยจากหัวใจแม่เมิดหินเมิดทราย บอกไม่มีสำหรับเรานะ จะดูต่าว่ากล่าวอะไรเป็นแผนของธรรมสอนโลกทั้งนั้น ไม่มีคำว่าเป็นพิษเป็นภัยต่อโลก เราไม่เคยมีในใจ กิเลสไม่มีในหัวใจจะเอาอะไรมาเป็นพิษ มาจู้จี้จ้าน บางทีเหมาะรถมาตั้ง ๓ คัน ๔ คัน รถบัสรถแบ็คสันนั้นเข้าใจไหม มาจอดเต็มอยู่หน้าประตูพอดีเราออกไป จะเข้ามาะนั้น ๔ โมงครึ่ง ๕ โมงยังจะเข้ามาที่วัด มาที่อยู่นั้น ไม่ใช่มาเพื่ออรรถเพื่อธรรมอะไรละ มาเที่ยว

นี่มาอะไรกัน จะตอบก็ตอบยาก คนนี้มองหน้าคนนั้น คนนั้นมองหน้าคนนี้ ทางนี้จ้อแล้วนะจะเอาแล้ว นี่จะมาเที่ยวหรือ สถานที่นี้ไม่ใช่สถานที่เที่ยว สถานที่บำเพ็ญ

ธรรม นั้นเอาแล้วนะ ใส่แล้วเปรี้ยวๆ ไปออกอย่ามา นี่สมภารวัดท่านรักษาของท่านอยู่ เอาสมภารออกเลย พุดเฉยๆ ไม่มีอะไรกับใครพูดได้สบายนะ ก็เลสไม่มีในใจไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อผู้ใดพูดได้ทั้งนั้นไม่มีภัย ขอให้จิตบริสุทธิ์เต็มส่วนเถอะ ปากกิริยาออกมา นี้เลยกลายเป็นของเล่นไปเลย เช่นอย่างที่ว่า “กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพื่อนพ่าน” นั้นเห็นใหม่ ของจริงกับของเล่นมันไปด้วยกัน ที่ว่านี่เราไปอำเภอภูเขียว เอาของไปส่งโรงพยาบาล เขาเขียนไว้ทำยรว่า “กูจะฟ้องท่านเปา” วังั้น เราก้เลยได้อันนั้นมา เราก้มาต่อยอดของเราทางนี้ เขาให้ต้นฉบับมาว่า “กูจะฟ้องท่านเปา” ที่นี้ปลายฉบับของเราก้ “มันมาเที่ยวเพื่อนพ่าน” เข้าใจใหม่ อย่างนั้นแหละ บางทีคนมามาก ๆ อ่านหรือยัง นั้น นี่อ่านหรือยัง เขายิ้ม ๆ เขาอ่านพอจนเขาเบื่อ

เออ พระณเรเราตั้งใจปฏิบัตินะ อย่าโลเลโลกเลกนะพระณเร ไม่ได้นะ นี่ปล่อยหมดเรื่องการทำงานสำหรับจิตตภาวนาของพระ เราไม่ไปแตะต้อง เราพยายามให้พระได้สั่งสมจิตใจ สติธรรมปัญญาธรรมนี้ติดแนบกับใจแล้วจะสวยงามมีคุณค่ามีราคาในทุกอิริยาบถ ถ้าไม่มีสติไม่มีปัญญาพิจารณาสอดส่องดูแลความเคลื่อนไหวของใจ ที่มันแสดงอะไรออกไปผิดถูกชั่วดีแล้วไม่ได้เรื่องนะ ต้องให้มีสติพิจารณา อย่ามาโลเลโลกเลกนะ

วัดนี้เป็นวัดที่รักษาเข้มงวดกวดขัน ยิ่งพระวินัยด้วยแล้วไม่มีที่ค้านวัดนี้นะบอกมีไม่ได้เลย พระวินัยเรียกว่ากฎหมายพระ จะไม่มีองค์ใดเคลื่อนไหวคลาดผิดพลาดจากหลักพระวินัยเลย ส่วนธรรมสุดวิสัย เหลื่อมล้ำต่ำสูงตามความสามารถของผู้ปฏิบัติ ไม่ได้ปรับโทษ แต่พระวินัยนี้มากน้อยปรับทั้งนั้นๆ เรียกว่ากฎหมายพระ ในวัดนี้เคลื่อนไหวไม่ได้ ใครไม่ปฏิบัติตามหลักพระวินัยเอาเลยทันที ถ้าธรรมมันก็เป็นธรรมตามความสามารถ เพราะไม่ได้ปรับโทษปรับกรรมสำหรับธรรม สำหรับพระวินัยปรับ ปรับตลอด ผิดถูกชั่วดีมากน้อยปรับตามนั้นๆ เพราะฉะนั้นจึงเข้มงวดกวดขัน

พระวัดนี้จะมาแก้งๆ ก้างๆ ให้ผิดพระวินัยให้เห็นไม่ได้นะเรา ไม่ได้เด็ดขาด นี้คือองค์ศาสนา พระธรรม พระวินัยคือองค์ศาสนา ไม่เคารพศาสนาแล้วจะเคารพใคร เคารพศาสนาต้องเคารพธรรมวินัยชิ กฎหมายพระ กฎหมายของธรรมเป็นกฎหมายที่ถูกต้องตั้งงามให้ปฏิบัติตามนั้น อย่ามาโลเลๆ ไม่ได้นะ นี่เราก้จวนจะตายแล้ว อายุก็ ๙๔ จะเต็มแล้ว ไปที่ไหนกึ่งๆ งั้นๆ แล้วเวลานี้ ไม่ได้สะดวกสบายเหมือนแต่ก่อน แกลงไปทุกวันยิ่งน่าเป็นห่วงมากเข้าๆ เพราะฉะนั้นกับวัดนี้จึงไม่มีอนุโลม จะเรียกว่าไม่มีอนุโลมก็ได้แล้วเดี๋ยวนี

แต่ก่อนก็สอนมาๆ สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามหลักธรรมหลักวินัย ยืนยันรับรองด้วยหลักธรรมหลักวินัยนำมาสอนพระณเรทั้งหลาย สอนมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ได้ ๕๐ กว่าปีแล้ว ทีนี้แก่แล้วปล่อยไม่ค่อยเอาเรื่องเอาราว แต่ใครอย่ามาแก้งๆ ก้างๆ ให้มาผิตที่นี้ไล่ออกจากวัดเลยนะ เพราะเราสอนเต็มภูมิแล้วทำไมจึงเอามูตรเอาคุณเอา ฟินเอาไฟมาเผาวัด ไล่อะ ตอนนี้เป็นตอนไล่พระนะ แก่มาเท่าไรไล่ไม่สอน เพราะสอน มาเต็มภูมิแล้ว ถ้าไม่เป็นท่าไล่ออกๆ เลย ไม่มีใครเราอยู่คนเดียวเราสบาย ยกตัวอย่าง ให้มันเห็นชัดเจน อย่างกลางคืนเงียบๆ นั่งอยู่เฉยๆ หรือภาวนาไม่ภาวนามันเป็นหลัก ธรรมชาติแล้วจำครอบครัวโลกธาตุ นี่พูดให้มันชัดๆ อย่างนี้ซิ เราปฏิบัติมาอย่างนี้

พระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น สาวกเป็นอย่างนั้น แล้วธรรมประเภทนั้นมาสอนโลก ผิดไปไหนขอให้ปฏิบัติตาม ไ้หลับหูหลับตาอยู่กินไปไม่มีราคำราคา คนไร้ค่าไร้ราคำ มนุษย์ไร้ค่าไร้ราคำคือพวกเราที่ไม่สนใจในธรรมนั้นละ ถ้าสนใจในธรรมแล้วเริ่มมี คุณค่ามีราคำ ทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้น ขอให้มนุษย์ดีเถอะนะอะไรๆ จะดีไปตามๆ กัน ถ้า มนุษย์เลวเลวหมด ใครอย่าเห็นอะไรเหยียบหัวมนุษย์นะ มนุษย์ตัวสำคัญจะต้อง เสกสรรตัวให้ดี อะไรจะเลวขอให้ตัวดีก็แล้วกัน พวกกันจำเอา

พระตั้งใจปฏิบัติอย่าไปสนใจกับอะไร การขัว้ตรสามัคคีกันการปิดกวาดเช็ดถู ทุกสิ่งทุกอย่างผมนำโดนุโฆทนาตลอดมา ไม่เคยมีแยกมีแยะแตกร้างสามัคคีด้วยความซี เกียจซีครำอันอ่อนแอไม่เอาไหน ไม่เห็น สำหรั้วัดนี้พร้อมเพรียงกันดี ยิงพระฝรั่งองค์ หนึ่งนี้แก่ง พระฝรั่งองค์นี้ ตาบๆ ซุนๆ ปิดกวาดแล้วยังไม่แล้ว ไปหาเก็บพิเศษใน ตำหนักในที่ไหนๆ ไปเที่ยวเก็บเอาไปไม้ใส่ถุงๆ ไป พระฝรั่งองค์นี้แก่งมากทีเดียว เหล่านี้ก็ดีๆ เสมอกันมา แต่พระฝรั่งองค์นี้รู้สึกจะดีเป็นพิเศษ เป็นนิสัยของท่านเอง ไปที่ไหนท่านหาเก็บไปไม้ที่นั่นที่นี้ใส่ถุงไปเรื่อยๆ เราก็ดู อย่างมากถ้าจะพูดเป็นแบบ ตลกก็ It is very good..แล้วผ่านไป ก็เรานั้นได้ทุกภาษานี้

นั่นพัดเห็นใหม่ พัดหลวงตาบัว ตั้งอยู่ข้างหลวงตาบัว นี้ลงมาจากภูเขาตอนฟ้า ดินถล่ม จากภูเขาลงมาวัดสุทธาวาส ท่านอาจารย์มหาทองสุกท่านมีพัด นี้พัดท่าน อาจารย์มหาทองสุกนะ ไม่ใช่ของเรา คุยกันไปคุยกันมาไปสัมผัสท่านเลยถาม นี้บวชมา ได้เป็นมหาทั้งองค์แล้วได้มองเห็นพัดใหม่ท่านวางั้น อู๊ย ไม่สนใจกับหัวมันละพัดๆ แพ้ดๆ อู๊ย ไม่ได้ ท่านปู่บ๊อบไปเอาพัดในห้องท่านนะ เอ้า นั่งเก้าอี้ เอ้า พัดตั้งนี้ละ เป็นมหาทั้งองค์นี้ เรียนเกือบเป็นเกือบตายไม่ได้พัดติดมือบ้างให้เห็นนี้ไม่เหมาะ ท่าน นะเอามาตั้งให้ นั่นๆ พัด จึงมีหลวงตาบัวมีพัดยศ ความจริงท่านเอามาทำให้เราไม่มี ไม่สนใจ นี้พัดยศ ลงมาจากนั่นละในช่วงนั้นช่วงพอดีฟ้าดินถล่มลงจากนั้นมา ท่านเลย เอาพัดยศให้

คนมากทุกวัน ไปสวนแสงธรรมนี้แน่นหมด สวนแสงธรรมตอนเช้าแน่นอาหาร การกิน ตอนค่ำแน่นมาฟังเทศน์เต็มหมดเลยนะสวนแสงธรรมที่กรุงเทพ พอดอนเย็นนี้

ศาลาหลังใหญ่สองหลังเต็มหมดเลยตอนค่ำ แล้วตอนเช้าก็มาจ้งหันเต็มหมดเหมือนกัน ตอนเย็นต้องได้เทศน์ เทศน์ออกทางวิทยุทั่วประเทศไทยทุกคืน เขานิมนต์ให้ไปเทศน์ที่ ศาลา ที่กุฏิมีรับคนไม่ได้มาก นอกจากนั้นหน้าประตูก็มีต้นไม้บัง ถนนก็ไม่กว้าง นี่เขา เห็นว่าไม่สะดวก ผู้ต้องการอรรถธรรมมีอยู่มาก เลยนิมนต์เราไปเทศน์ที่ศาลาสวนแสง ธรรม จนศาลาใหญ่สองหลังเต็มไม่ใช่เล่น พอค่ำมานี้ประมาณทุ่มหนึ่งกว่าเราก็เริ่ม เทศน์ เทศน์ให้ฟังทุกคืน ๆ ออกทางวิทยุ

ไปที่ไหนไม่ได้หยุดละเรื่องเทศน์ พิถีพิถันจริงๆ นะการเทศน์ ในประเทศไทยเรา นี้ จะหาองค์ไหนมาเป็นคู่แข่งในการเทศน์มาก เราอยากจะพูดว่าไม่มี ก็มีหลวงตาบัวนี่ ที่ ไหนขึ้นหมดเทศน์หมดเลย สนามหลวงเขาเคยนิมนต์พระที่ไหนมาเทศน์เมื่อไร จับลาก หลวงตาบัวขึ้นไปเทศน์สนามหลวง ซาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มาครบหมด ซาติ ก็ นายกรัฐมนตรีคณะรัฐมนตรี ศาสนา พระเถรเป็นพัน ๆ มหากษัตริย์ก็ฟ้าหญิงเล็กเสด็จ นั้นเป็นอย่างนั้น

พระที่มาดูมากำกับครัวไฟ ครัวไฟในครัวนี้รับรองหมดนะ แถวบริเวณศาลานี้ พวกที่เป็นวาระเป็นเวรมาที่นี้ประจำอาทิตย์ละ ๒ องค์หรือใจ มานี้ให้ดูแลทั่วถึง ใครมาเป็นพระ ๒ องค์ที่ดูแลในครัวเรานี้รับผิดชอบหมดเป็นระยะๆ วาระละ ๒ องค์ เราไม่เอาไหนละเดี๋ยวนี้ ตั้งแต่อยู่ลำพังตัวเองก็ไม่ไหว เพราะฉะนั้นพระเถรจึงไม่มีที่จะมา อนุโลมปฏิโลมเหมือนแต่ก่อน เพราะเทศน์เต็มภูมิสอนเต็มภูมิเรียบริ้อยแล้วยังมา กังก้าง ๆ ให้เห็นโล่หนีเลยๆ ไม่เอา เดี่ยวนี้ขึ้นอนุโลม หือ เป็นยังงี้จึงต้องผิดอย่างนั้น ไม่เอาแล้วเดี๋ยวนี้โล่หนีไล่ไปเลย เพราะสอนเต็มภูมิแล้ว

นี่หลวงตาบัวก็มีพัตยศ พัตมหากี่มีเหมือนเขาเหมือนกัน แต่ไม่เคยสนใจ นี่เจ้า คุณสองเจ้าคุณอยู่ข้างบนไม่สนใจ ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าธรรม ธรรมเข้าสู่ใจแล้วตี ออกหมด ไม่มีอะไรเป็นคู่แข่งแล้วธรรม ไปที่ไหนสง่าจำครอบโลกธาตุ...ธรรม เหล่านี้ ไม่ได้ครอบนะ

หลังจ้งหัน

เมื่อวานนี้ไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น หลวงตาได้มอบเครื่องเอกซเรย์ให้ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๕ ล้านบาท (หมอสานิตย์และ ครอบครัวน้อมถวายเงินสด ๕,๗๐๐ บาท ทองคำ ๑ สลึงครึ่ง) หมอสานิตย์เอาการอยู่ นะ ติดพันกับวัด หมอสานิตย์ หมอแผนปัจจุบัน ติดพันกับวัด มาทั้งผิวทั้งเมียทั้งลูก สวนแสงธรรมมาเป็นประจำเลย ที่นี้ก็มา ที่เราพูดเกี่ยวกับเรื่องหมอคือว่า มันมีสิ่งที่น่า สงสัยอยู่ หมอเขาเรียนทางสรีรศาสตร์ ศาสนาก็เรียนและสอนทางสรีรศาสตร์ แต่ ทางเดินต่างกันผลต่างกัน

ทางสรีรศาสตร์เกี่ยวกับทางหมอ เรียนถึงเรื่องอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น พวกเส้นพวกเอ็น เป็นต้น ทำหน้าที่ยังไง ชัดซึ้งยังไง ควรจะแก้ไขยังไงด้วยยา เรียกว่าเรียนสรีรศาสตร์นี้เพื่อแก้โรคแก้ภัย ไปทางโลกล้วนๆ ที่นี้สรีรศาสตร์ทางพุทธ ศาสนานี้แก้ไตรภพ กามภพ รูปภพ อรูปภพ เรียนสรีรศาสตร์จับแก้ได้หมด เรียกว่าแก้ กิเลส ต่างกันอย่างนี้ หมออาจจะไม่ค่อยเข้าใจ ดีไม่ดีอาจจะอาจเอื้อมตีเสมอก็ได้ ว่า หมอก็เรียนทางสรีรศาสตร์เหมือนกัน ไม่เห็นจำเป็นอะไรจะต้องไปเกี่ยวข้องกับพุทธ ศาสนา นี้ผู้ที่ไม่เข้าใจ

ความจริงทางสรีรศาสตร์เกี่ยวกับหมอเป็นโลกล้วนๆ สรีรศาสตร์ทางพุทธ ศาสนาเป็นธรรมเพื่อรื้อถอนกิเลสล้วนๆ อันนั้นแก้โรคภัยไข้เจ็บ อันนี้แก้โรคใจ โรควิญ วนโรคกิเลสตัณหา ต่างกันอย่างนี้ ทางหมอจะไม่เข้าใจทางพุทธศาสนานี้มากอยู่ เห็นว่า เรียนสรีรศาสตร์ด้วยกันก็นึกว่าจะเหมือนกัน ไม่เหมือน สรีรศาสตร์ทางหมอนี้เกี่ยวกับ เรื่องแก้โรคแก้ภัย ประสาทส่วนต่างๆ ทุกสิ่ง มันทำงานอะไรๆ ชัดซึ้งกันยังไง แก้ไข กันยังไงมันจึงเป็นโรคเป็นภัยขึ้นมา แก้กันอย่างนั้น

ส่วนสรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนานี้แยกออกเป็นธาตุเป็นชั้นๆ ที่โลกยึดมั่นถือมั่น ภูเขาภูเขาสู้อยู่ไม่ได้ ภูเขานี้หนักมากใหญ่โตมาก ถือเขาถือเรา ภูเขาทั้งลูกสู้อยู่ไม่ได้ ท่าน เรียนนี้แก้นี้ต่างหาก ทำลายภูเขาภูเขาเราลงแล้วราบเลย ไม่มีโลกไหนจะแซงธรรมขึ้นมาได้ ต่างกันอย่างนี้

(ลูกศิษย์น้อมถวายทองคำ ๒๐ บาท) ทองคำไม่ใช่เล่น เหลืองอร่ามอยู่ในคลัง หลวงของเรา ทองคำจำนวนทั้งหมดนี้จะไปเหลืองอร่ามอยู่ในคลังหลวงของเรา ประดับ หัวใจของชาติไทยเรา นี่ละหัวใจของชาติคือทองคำ ตั้งแต่เราได้นำพี่น้องทั้งหลายคราว นี้ทองคำได้ถึง ๑๑,๐๐๐ กำลังจะถึง ๕๐๐ กิโล ๑๑,๕๐๐ กิโล ทองคำที่เราช่วยชาติ คราวนี้ได้เข้าสู่คลังหลวง ถึง ๑๑,๐๐๐ กำลังจะเหยียบ ๕๐๐ กิโล ๑๑,๕๐๐ กิโลก็ไม่ผิด กำลังไหลเข้า นั้นของเล่นเมื่อไรช่วยชาติ ถ้าไม่มีช่วยชาติแล้วที่พูดเหล่านี้แม้เม็ดหนึ่งก็ ไม่มีเลย นี่เข้าได้ถึง ๑๑,๐๐๐ กำลัง ๕๐๐ กิโล น้ำหนักของทองคำ

ส่วนดอลลาร์เข้าได้เพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่าบาท หยุด คือหยุดด้วยเหตุผล ทองคำนี้ไม่มีหยุด ร้อยทั้งร้อยเข้าหมดเลย ทองคำร้อยทั้งร้อยไม่ให้แยกไปไหนเลย สั่ง เข้าเลย เข้าคลังหลวงโดยถ่ายเดียว ทุกเม็ดหินเม็ดทรายเข้าหมดเลย เพื่อจะประดับ ชาติไทยของเราให้มีหัวใจสว่างาม เป็นความร่มเย็นเป็นสุข ศักดิ์ศรีดีงามก็เทียมเท่า ประเทศอื่นๆ ไม่น้อยหน้า นี่ละอันหนึ่ง แล้วดอลลาร์ได้เพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า ที่นี้ เงินไทยร้อยหรือลงเราจึงเอาดอลลาร์นี้หมุนมาช่วยเงินไทย เพราะตอนเทศน์มันก็ได้ จตุปัจจัยไทยทานมาช่วยโลก พอหยุดเทศน์แล้วปัจจัยเหล่านั้นก็หมดไปๆ แต่ความ

จำเป็นของชาติที่หมุ่นเข้ามาหาเราไม่ได้บ้าง จึงต้องเอาดอลลาร์มาช่วยกัน มาช่วยกันกับเงินไทย เดียวนี้ดอลลาร์เข้ามาหมดละเข้ามาช่วยเงินไทย สร้างนั้นสร้างนี้

ส่วนทองคำเรียกว่าร้อยทั้งร้อยตลอดมาและจะตลอดไป ไม่ให้ออกที่ไหนเลย ให้เข้าคลังหลวงล้วนๆ เวลานี้ได้ทองคำ ๑๑,๕๐๐ กิโลแล้ว ไม่ใช่บ่อยๆ นะ ถ้าพวกเราไม่ได้ประกาศความรักชาติของตน เสียสละเพื่อชาติของตนออกมาแล้วทองคำเหล่านี้จะไม่มีเลย ไม่ปรากฏ ตลอดเงินที่ว่าดอลลาร์ดอลลาร์ไม่มีเลย นี่ส่งอายุคลังหลวงเห็นไหมล่ะ ก็เพราะความรักชาติของเรา อันนี้ต้องมีผู้นำ คิดอยากทำอะไรไม่มีผู้นำก็ลำบาก จึงต้องมีผู้นำ

เฉพาะอย่างยิ่งระยะนี้คือเราเป็นผู้นำ เราก็นำอย่างตายใจเสียด้วย ไม่มีผิดมีพลาด ไม่มีเศร้าหมอง ตรงไหนไม่มี หมดเลย เข้าถึงจุดๆ นี้ละเรียกว่าธรรมนำโลก นำเพื่อความสว่างาม สมบูรณ์พูนผล ถ้ากิเลสนำโลกจมๆ ได้ก็แบ่งสันปันส่วนไปกินกว่าจะเข้าส่วนรวมได้ช่องนี้ นอกนั้นเอาไปสะแตกกันหมด ส่วนธรรมไม่มีสตางค์หนึ่งก็ไม่มีสำหรับเราเป็นผู้นำ ที่จะแยกแยะไปไหนไม่มี ที่มีด้วยเจตนาไม่มีเลย อาจจะตกหลุดหายไปอย่างไรไม่รู้ อย่างนั้นอาจมีได้ แม้แต่น้ำเราตักไปใส่โอ่งมันยังหยดย่อยไปตามทางได้ใช่ไหม นี่ก็อาจเป็นได้ อันนั้นเราไม่นับเพราะไม่มีเจตนา นอกจากความระมัดระวังสุดวิสัยไปแล้วมันก็เป็นของมันเอง

เราก็คพยายามที่สุดแล้วช่วยพี่น้องทั้งหลาย ทางด้านวัตถุก็ช่วย ด้านจิตใจนี้ช่วยมากทีเดียว ตั้งแต่เราเริ่มออกกว่าจะนำพี่น้องทั้งหลายเราคิดเรื่องธรรมต่างหากนะ วัตถุเงินทองข้าวของที่จะหนุนชาติของเรานั้นเราคิดเพียงเล็กน้อย แต่โลกทั้งหลายเขาจะคิดถึงเรื่องวัตถุมาก เงินทองข้าวของวัตถุต่างๆ ที่เข้าสู่ส่วนรวมคราวนี้จะได้ออกเด่นชัดนี่โลกเขาคิดกันอย่างนี้ แต่เราไม่คิด อันนี้ออกเพียงเป็นแนวหน้าประกาศตนเท่านั้น ส่วนที่จะออกจริงๆ รอบตัวนั้นก็คือคราวนี้ธรรมจะได้เข้าสู่ใจประชาชน ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ

ธรรมเข้าสู่ใจประชาชน ตั้งแต่วันเราเริ่มประกาศสอนธรรมทั่วประเทศไทย สอนที่นั่นที่นี้เรื่อยไป แล้วกระจายมาจนกระทั่งถึงเวลานี้ออกวิฑูตั้งร้อยกว่าสถานี มีแต่ธรรมออก ออกไม่หยุดธรรม ถ้าธรรมออกไปตรงไหนๆ จะชุ่มเย็น สมบัติเงินทองข้าวของออกถ้าไม่มีธรรมตามรักษาแล้วฉิบหาย สมบัติจะมีมากขนาดไหนฟังๆ ถ้ามีธรรมตามรักษาคงแสนคงวาไปตามเหตุตามผลตามความจำเป็นไป กิจการทุกอย่างเรียบร้อยนี่ละถ้าธรรมรักษาไม่มีเสีย ถ้าให้กิเลสรักษาบอกว่าแหลๆ

จึงอย่าพากันลืมหัวใจของเราซึ่งเป็นสมบัติล้ำค่า รักษาสมบัติทั้งหลายอยู่ที่ใจที่มีธรรม เอาตรงนี้นะ นั่นเห็นไหมเขียนประกาศไว้หน้าวัด ใครไปเขียนไว้ก็ไม่ว่า เงินวัดนี้

เงินเพื่อโลก เราไม่เก็บ เขียนไว้ นั่น ใครจะสร้างอะไรๆ ให้ไม่เอา ที่อยู่ที่หลับที่นอนพอ เป็นพอไป แต่ทางจงกรมให้ลึกเป็นเหวนั้นละธรรมชาติ นั้นละเขียนไว้ผิดไหมไม่ผิด จะว่าไม่เก็บไม่เก็บจริงๆ สมบัติเงินทองข้าวของพี่น้องทั้งหลายเอามาให้นี้ออกหมดนะ ออกหมด เราแบตตลอด ไม่เอา ถ้าลงว่าไม่เอาไม่เอา

ธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมหลายพันพันกรรม ตรงไปตรงมา โลกทั้งหลายจึงตายใจได้ตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ โลกถ้าไม่มีธรรมจับหายไว้ใจไม่ได้ ไม่ว่าตัวเองจะไว้ใจตัวเองไม่ได้ ไว้ใจกันก็ไม่ได้ ถ้ามีธรรมไว้ใจตัวเองได้ ไว้ใจกันได้ สังคมต่างๆ มีธรรมในใจแล้วเชื่อถือกันได้ ตายใจกันได้ ถ้าไม่มีธรรมไม่มีทางที่จะตายใจได้ เงินอยู่ในกระเป๋าหมดไปเมื่อไรไม่รู้ อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี ฉวยเงินในกระเป๋าออกไปหมด กระเป๋าเกลี้ยงเข้าใจไหม ถ้ามีธรรมควรหรือไม่ควร ควรจะจับจ่ายซื้อหรือไม่ซื้อ พิจารณา ไม่สมควรไม่ซื้อ นั่นธรรมมีการเก็บการรักษา การจับจ่ายด้วยเหตุด้วยผลทุกอย่าง วันนี้ก็เท่านั้นละนะ

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ทองคำที่ได้เข้าวันนี้ ๓๓ บาท ๒๕ สตางค์ สรุปรูปทองคำน้ำไหลซึมถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ทองคำที่หลอมแล้วได้ ๔๓๗ กิโลกรัม เท่ากับ ๓๕ แห่ง แห่งหนึ่ง ๑๒ กิโลกรัมได้ ทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๗ กิโล ๔๙ บาท ๘๐ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเป็น ๔๔๕ กิโล ๑๖ บาท ๙๑ สตางค์ ถ้ารวมกับทองคำ ๓๗ กิโลกรัมที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเข้าด้วยกันก็เป็นทองคำ ๔๘๒ กิโล ๔๙ บาท ๘๐ สตางค์ นี้ประเภททองคำน้ำไหลซึม ส่วนที่เข้าคลังหลวงแล้วนั้น ๑๑,๐๓๗ กิโลกรัม นี่ละผลที่เราช่วยชาติได้มาอย่างนี้ ช่วยตรงไหนหนุนขึ้นตรงนั้น

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ